

Sygn. akt I C 1079/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 sierpnia 2014 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Eliza Skotnicka

Protokolant Magda Biernat

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 sierpnia 2014 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa (...)z siedzibą w L.

przeciwko W. S.

o zapłatę kwoty 200,00 zł

powództwo oddała.

UZASADNIENIE

Powód – (...)z/s w L.wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 200,00 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 26 września 2012 r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania. W uzasadnieniu swego żądania powód podał, że na podstawie cesji wierzytelności przejął od firmy (...) prawo do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu świadczenia usług związanych z zawartą umową abonamentową. Zadłużenie pozwanego wynika z dokumentów finansowych – nota obciążeniowej nr (...)z dnia 10 września 2012 r. na kwotę 200,00 zł , płatną do dnia 25 września 2012r.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny w dniu 30 października 2013 r. wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Pozwany W. S.wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty wskazując, że w dniu 9 maja 2002r. wypowiedział umowę o świadczenie usług przez firmę (...), mimo to usługodawca nadal wystawiał faktury i noty karne. Jednocześnie pozwany podniósł, że z uwagi na upływ jedenastu lat wszelkie roszczenia uległy przedawnieniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany korzystał z usług telewizji cyfrowej do 10 czerwca 2002r., umowę zawarł z poprzednikiem prawnym firmy (...)– firmą (...) Sp. z o.o.z siedzibą w (...)w dniu 12 stycznia 2000 r. Zgodnie z umową pozwany uiścił kaucję w kwocie 149,- zł, która zgodnie z regulaminem świadczenia usług przez (...) Sp. z o.o.z dnia 8 listopada 1999 r. pkt 9.9 miała być zwrócona w terminie 14 dni od pokwitowania odbioru karty i sprzętu po rozwiązaniu umowy. W myśl pkt 6.3 regulaminu abonent zobowiązany był zwrócić sprzęt w terminie 7 dni od rozwiązania umowy abonenckiej do miejsca wskazanego przez biuro obsługi abonentów, na koszt i ryzyko abonenta. Kaucja zgodnie z pkt 2.8 regulaminu z dnia 8 listopada 1999r. oznacza kwotę, jaka abonent zobowiązany jest uiścić gotówką na rzecz (...)tytułem zabezpieczenia roszczeń (...)powstałych w przypadku zniszczenia lub utraty sprzętu lub w przypadku niezapłacenia przez abonenta w terminie jakichkolwiek opłat. W myśl pkt 6.4. regulaminu, jeżeli abonent nie zwróci sprzętu w określonym powyżej terminie (...)obciąży go karą w wysokości 3% wartości Sprzętu określonej w cenniku obowiązującym w dniu złożenia żądania, za każdy dzień zwłoki. Jeżeli abonent nie zwróci Sprzętu w terminie 30 dni od otrzymania żądania lub

zwróci sprzęt w stanie wskazującym na niewłaściwe użytkowanie (...) może obciążyć abonenta karą w wysokości 120% wartości Sprzętu, określonej w cenniku obowiązującym w dniu złożenia żądania.

Pozwany pismem z dnia 9 maja 2002r. wypowiedział umowę abonencką z 30 – dniowym terminem wypowiedzenia, ze skutkiem na dzień 10 czerwca 2002r.

Dowód:

- umowa abonencka z dnia 12 stycznia 2000 r. k. 39;
- protokół odbioru instalacji k. 40.
- wypowiedzenie umowy z potwierdzeniem nadania pisma k. 38;
- regulamin świadczenia usług przez (...) Sp. z o.o. k. 48 – 49.

(...)w L.na podstawie umowy szczegółowej cesji wierzytelności zawartej w dniu 28 września 2012 r. nabyła od firmy (...) z/s w W.wierzytelności wskazane w liście wierzytelności. Sporządzono także częściowy wykaz wierzytelności do umowy przelewu wierzytelności z dnia 28 września 2012 r. oznaczając jako dłużnika pozwanego W. S.z tytułu noty obciążeniowej nr (...)z dnia 10 września 2012 r. na kwotę 200,00 zł, płatną do dnia 25 września 2012r.

Kierownik działu bilingu (...) wystawił w dniu 10 września 2012r. notę księgową nr (...)na kwotę 200,00 zł z tytułu odszkodowania za niezwrócony sprzęt: terminal cyfrowy SD, płatną do dnia 25 września 2012r.

Dowód:

- umowa szczegółowa z dnia 28 września 2012 r. k.31 – 33;
- częściowy wykaz wierzytelności do umowy o przelew wierzytelności k. 22;
- nota obciążeniowa k. 12.

Sporządzone zostało także zawiadomienie o przelewie wierzytelności.

Dowód:

- zawiadomienie o przelewie k. 21 – odwrot.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 232 kpc i art. 6 kc strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne, przy czym ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Podstawową kwestią wymagającą ustalenia w niniejszej sprawie była ocena, czy strona powodowa wykazała swoją legitymację procesową do dochodzenia roszczeń z tytułu umowy o świadczenia usług przez poprzednika firmy (...)w W.– (...) z siedzibą w W..

Podkreślić należy, że w okolicznościach powołanych w pozwie istnienie wierzytelności nabytej przez stronę powodową na podstawie umowy cesji budzi wątpliwości. Po pierwsze strona powodowa nie wskazała z jakiego tytułu (jakiej umowy, pomiędzy jakimi kontrahentami zawartej) wynika dochodzona wierzytelność, powołując się jedynie na umowę cesji bliżej nieokreślonych wierzytelności zawartą z (...) Strona powodowa przedłożyła jedynie umowę zbiorczą sprzedaży wierzytelności, której zgodność z oryginałem potwierdził pełnomocnik strony powodowej stosownie do art.

129§2 k.p.c. oraz dokument zatytułowany częściowy wykaz wierzytelności, na którym nie złożono żadnych podpisów, a więc nie stanowi on nawet dokumentu prywatnego w rozumieniu art. 245 k.p.c., zatem nie może stanowić dowodu z dokumentu w niniejszym postępowaniu. Dane zaś zawarte w tym piśmie wywołują szereg wątpliwości co do istnienia wierzytelności dochodzonych niniejszym pozwem.

Natomiast pozwany dołączył do akt umowę abonencką zawartą w dniu 12 stycznia 2000 r. z (...) Sp. z o.o. w W., której wynikają dochodzone roszczenia.

Po drugie, powódka nie wykazała żadnym dokumentem, że cedent jest następcą prawnym (...) Sp. z o.o. w W., a co za tym idzie, że wierzytelność (...)względem pozwanego istniała i została przejęta przez (...).

Po trzecie, powódka nie wykazała w jaki sposób i na jakiej podstawie ustaliła wysokość odszkodowania za niezwrócony sprzęt, podczas gdy regulamin świadczenia usług przez (...) Sp. z o.o. zawierał w tym zakresie w pkt 6.4 (k. 48 – in fine – 49) enigmatyczne reguły ustalania kary umownej za niezwrócenie sprzętu, odnosząc się przy tym do wartości tego sprzętu określonej w cenniku, przy czym cennik ten nie został złożony przez powódkę do akt i nie zgłoszono wniosku o przeprowadzenie dowodu z tego dokumentu. W tych okolicznościach należało uznać że powódka nie wykazała że jest wierzycielem pozwanego, oraz, że przysługuje jej względem pozwanego wierzytelność w dochodzonej wysokości.

Niezależnie od powyższego, przy założeniu istnienia wierzytelności w dochodzonej wysokości, zauważyć należy, że trafny jest także zarzut pozwanego dotyczący przedawnienia roszczeń z tytułu umowy o świadczenie usług. Zarzut ten, na mocy art. 513 kc, służy dłużnikowi przeciwko każdorazowemu nabywcy tej wierzytelności. Zgodnie z art. 118 kc jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi dla roszczeń okresowych a także świadczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. W doktrynie jak i orzecznictwie przyjmuje się za wystarczające dla uznania, że roszczenie związane jest z prowadzeniem działalności gospodarczej, gdy jedna ze stron stosunku prawnego jest przedsiębiorcą. W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, że roszczenia strony powodowej z tytułu umowy o świadczenie usług abonamentowych świadczonych przez (...) były związane z działalnością gospodarczą tego podmiotu, a także miały charakter świadczeń okresowych, a co za tym idzie przedawniają się w z upływem 3 lat od dnia ich wymagalności. Zaznaczyć też należy, że przepisem szczególnym względem art. 118 kc jest przepis art. 751 pkt 1 kc w zw. z art. 750 k.c., który przewiduje dwuletni okres przedawnienia roszczeń wynikających z umowy o świadczenie usług. Umowa o świadczenie usług rozwiązana została z dniem 10 czerwca 2002r., zaś pozwany zgodnie z regulaminem miał obowiązek zwrócić sprzęt w terminie 7 dni od rozwiązania umowy tj. do dnia 17 czerwca 2002r. Jednocześnie powódka nie wykazała, czy zgodnie postanowieniami regulaminu powołanymi w ustaleniach faktycznych, wystąpiła przeciwko pozwanemu z żądaniem zwrotu sprzętu lub zapłaty kary umownej. Zatem jako datę wymagalności roszczenia należy przyjąć 17 czerwca 2002 r. W żadnym wypadku na datę wymagalności roszczenia nie miała wpływu wystawiona w dniu 10 września 2012r. nota obciążeniowa, wskazująca termin płatności na dzień 25 września 2012r. Nie ulega więc wątpliwości, że w chwili wytoczenia powództwa w niniejszej sprawie tj. w dniu 24 czerwca 2013r. roszczenie objęte pozwem było przedawnione bez względu na to, czy terminem przedawnienia będzie okres 3 lat czy 2 lat od dnia wymagalności. Stąd podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia okazał się skuteczny, brak było też jakichkolwiek okoliczności świadczących np. o przerwaniu biegu terminu przedawnienia.

Mając na uwadze, że dochodzone przez powódkę roszczenie nie zostało należycie wykazane i udowodnione, a niezależnie od tego jest przedawnione, powództwo należało oddalić w całości.